

Kära vänner!

Nu får ni spetsa öronen. Min accent är inte att leka med!

Låt mig börja med att erkänna, att även om jag bodd Tjugofem år i Sverige, är gift med en svenska på heltid och även åkt tunnelbana i Stockholm – senast idag – är jag fortfarande bara halv-integrerat!

Jag vägrar hoppa små grodorna till midsommar men har inga problem als med sill och nubbe!

För ett par år sedan började jag räkna på hjälp på plats. Jag gick så långt, att jag grundade ett eget barnhem i Kathmandu, huvudstaden i Nepal, ett av världens fattigaste länder – bara för att jag ville veta, vad det kostar att ge ett litet medmänniska, ett barn i sin egen miljö, inte bara ett drägligt liv, men ett gott liv – ett sådant liv som i framtiden kan användas till att skapa flera goda liv för de allra mest utsatta i de allra mest fattiga länder i världens mest ofruktbara och karga hörn!

Innan länge visste jag, att vi kunna ge ett litet människa i Nepal ett glimrande liv för en summa, som är så diminutiv i relation till de ofantliga belopp som menlöst kastas efter de så kallade ensamkommande barn!

I många länder ut över hela klotet, är det möjligt att erbjuda 300 barn på plats, hemma hos dem själv, samma möjligheter för samma pris, som denna regering och dens hejdukar väljer lägga ner på ett individ i Sverige – ett individ, som oavsett hur många Nike skor eller Ipads vederbörande får, rent faktiskt har mycket små chanser för att lyckas i det moderna svenska samhället.

Alla som läser kriminalstatistiker vet detta. Alla som läser nyheterna vet detta. Ensamkommande kallas i folkmun för ”ankarbarn” – jag kallar dem trojaner. De kommer hit med en för dem väsentlig kunskap. Kunskapen om svenska politikens vidskepliga övertro på humanistiska floskelbegrepp varav ”familj sammanföring” för dem är det viktigaste.

Sverige är ett av de få länder förutom Tyskland och Norge som ännu accepterar och fjäskar för begreppet "ensamkommande"! Därför blir Sverige i år belönat med 15.000 av dessa.

Kostnaden för dessa 15.000 ensamkommande kan inte beräknas i detalj. Det har politikerna omöjliggjort för länge sedan. Det går inte att bryta ner kostnaderna som vi gärna vill – för det skall inte gå! Men vi vet att staten näste år kommer ersätta kommunerna med 2.200 kronor per dag per ensamkommande som kommunerna tvingas ta emot och dalta runt med! Vi vet även att Migrationsverket estimerar den reella kostnaden per ensamkommande till runt 3.500 per dygn – alltså 1 miljon 300.000 per år per individ.

Multiplicerar vi denna siffra med 15.000 kommer vi fram till att denna grupp – som är lika lite verkliga som tidigare tiders apatiska barn – kommer kosta skattebetalarna – och håll nu på hatt och glasögon – nästan 20 miljarder!

20 miljarder! För dessa pengar kunna vi hjälpa nästan 50 miljoner behövande barn och vuxna i de fattigaste länder ute i den stora motbjudande världen.

I princip kunna vi alltså skapa 50 miljoner kungar i de utsattas egna länder för samma pengar som det kostar att underhålla 15.000 framtidslösa individen i Sverige!

Om det är detta som är allas lika värde, då får jag nu och här i denna församling säga, då är lögn sanning, kärlek är hat, ljus är mörke, högt är lågt, vått är torrt och så vidare.

Tyvärr var de ensamkommande bara förtruppen. I dag står vi över för en mycket större utmaning. Enligt min uppfattning rör det sig om huruvida Europa skall överleva, eller om våra barn och barnbarn och släkter som kommer efter dem skall sjunka ner i ett irreversibelt mörke.

När man ser ut över skararna som är på väg mot Europa, och man upplever de, som redan har kommit och som kämpar sig väg mot Tyskland och Sverige, där bidragen är de högsta och välkommandet naivast – då blir man rädd. Blir man inte rädd har man antigen inte förstådd vad som händer – annars är man total suicidal!

Att tänka sig alla dessa krävande unga män samlade på ett ställe, i en nation som Sverige, där politikerna och deras villiga knähundar inom pressen och åsiktsvänstern har använt decennier på att nermontera den enskilda människan eget-försvar! Det kommer aldrig att gå bra.

Den så kallade flyktingfrågan har gått från att vara en "vi och dem fråga" till att vara en "vi eller dem fråga"! De unga män som kommer idag är inte flyktingar som vi uppfattar det. De är ockupationstrupper som är ute efter de skattkamrar som de tror vi har, och som våra egna vänsterdårar har inbillat dem, att vi har stulit från dem, någon gång för länge sedan.

Den sittande regeringen med anhang är fullkomligt lamslagen inför invasionen av människor från en främmande värld och en främmande kultur, som enligt dem är lika bra som vårans och en främmande är bara en vän du ännu inte har mött!

Prov att säga det till senaste veckornas gruppvåldtäkts offer och deras familj. Jag är övertyget om, att de inte sitter hemma runt matbordet varje kväll och sjunger "we shall overcome"!

Det är på tiden att bli realistisk. Det är på tiden att byta ut verklighetsfjärma politiker med en handlingskraftig personal, som har Europas, landets och nationens bästa för ögat. Några som har viljan att sätta stopp för vanvettet innan hela vår värld befinner sig i samma glödande inferno som Mellanöstern, de Nordafrikanska länderna och i övrigt alla övriga 58 muslimska länderna i världen.

Låt oss rädda de som verkligen är förtryckta. De kristna i Pakistan. De kristna i Egypten. De kristna i Syrien och Irak. Yazidierna i Irak och alla andra som förföljts av döds-kulten islams proselyter genom sekler. Låt oss lyssna på de som redan finns i vårt land och som varnar oss mot islam, som de själva har flytt i från en gång, och som de nu ser stå utan för deras dör och tränger sig på! Låt oss göra ett sista krafttag i försöket att ta västen tillbaka från de som har gett våra fäders ärv bort till någon som inte har gjort mycket för att förtjäna den!